

Στην αναμπουμπούλα χαίρεται ο Λύκος

Εν μέσω σφοδρής κυβερνητικής κρίσης που κάνει την κυβέρνηση σταθερότερη· εν μέσω υποτιθέμενης διαμάχης όλων - πλην Λακεδαιμονίων, εναντίον όλων - πλην Λακεδαιμονίων για το Μακεδονικό, ενώ τελικά η διαμάχη είναι όλων εναντίον των Λακεδαιμονίων· εν μέσω κακοπαιγμένου θεάτρου στη Βουλή και φαινομενικής αναποτελεσματικότητας του κράτους· εν μέσω όλων αυτών και τόσων άλλων, πέρασε ένας νόμος που αποδεικνύει ότι το κράτος είναι τόσο γελοίο στην όψη, όσο συνεπές, σοβαρό και αποτελεσματικό είναι στην ουσία της υπεράσπισης των συμφερόντων των αστών. Πρόκειται για το νόμο με τίτλο [«Ενδυνάμωση Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού \(ΑΣΕΠ\), ενίσχυση και αναβάθμιση Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις»](#) που έγινε γνωστός λόγω της γκαζόζας του Φωκά. Πόση ειρωνεία αλήθεια! Να ευτελίζεται το αστικό κοινοβούλιο με την ευκαιρία της ψήφισης ενός νόμου που αποδεικνύει τη σοβαρότητα του αστικού κράτους!! Ίσως μάλιστα έτσι να αποδεικνύει ο νόμος της χρησιμότητά του, αφού με τόσο γελοίο αστικό προσωπικό στο κοινοβούλιο, κάποιος πρέπει να κάνει τη «δουλειά» για τους αστούς...

Τέλος πάντων, μ' αυτά και με τ' άλλα ο νόμος ψηφίστηκε. Πριν δούμε γιατί είναι σημαντικός και εξόχως αντιλαϊκός αυτός ο νόμος θα πρέπει να σημειώσουμε ότι προετοιμάστηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ (με την πλήρη στήριξη των τελευταίων), αποτελεί τη συνέχεια της Διοικητικής Μεταρρύθμισης που αποτυπώθηκε στην εθνική στρατηγική για τη διοικητική μεταρρύθμιση το 2014, από τον Κ. Μητσοτάκη και την κυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, ενώ τέλος εισηγήθηκε από μια [Υπουργό που είναι κατεχοχήν ΠΑΣΟΚ](#).

Με δύο λόγια*, ο νόμος είναι μια **στρατηγική προσαρμογής της δημόσιας διοίκησης** για να προωθηθούν η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, για δημόσια διοίκηση που είναι στήριγμα της εξουσίας του κεφαλαίου. Αυτοί οι στόχοι βρίσκονται σε αντίθεση με τις αγωνίες των υπαλλήλων και των εργαζομένων, της πλειοψηφίας του ίδιου του λαού μας.

Στην κατεύθυνση αυτή **ενισχύεται ο ρόλος** που καλείται να επιτελέσει το Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Είναι ρόλος πιο επιτελικός και συντονιστικός που θα σχεδιάζει, θα οργανώνει, θα υλοποιεί, θα κατευθύνει, θα ελέγχει και θα παρεμβαίνει σε όλες τις δομές της δημόσιας διοίκησης, ώστε η αντιλαϊκή στοχοδοσία να υλοποιείται απaráκλητα και μάλιστα ανεξάρτητα από ποιας απόχρωσης πολιτικό προσωπικό, δηλ. ποιας αστικής κυβέρνησης είναι οι διαχειριστές της.

Το πρώτο και οφθαλμοφανές ζήτημα είναι η **θωράκιση της συνέχειας του κρατικού μηχανισμού**, ανεξαρτήτως αλλαγών (και αδυναμιών) στην κυβέρνηση, στη βάση των σχεδιασμών της αστικής τάξης και των προτεραιοτήτων της. Με το σταγονόμετρο και μακριά από τις λαϊκές ανάγκες, θα γίνουν **οι προσλήψεις**

για τα επόμενα χρόνια, τόσο του τακτικού προσωπικού, όσο και του εποχικού, για το οποίο μάλιστα οι φορείς, **σύμφωνα με το άρθρο 4**, πρέπει να εισηγούνται και τον τρόπο κάλυψης της προκαλούμενης δαπάνης. Με το πολυετές πλάνο επιδιώκεται να αποκρουστούν οι πιέσεις για άμεση στελέχωση υπηρεσιών, που αφορούν τον λαό. Είναι γνωστές οι πιέσεις, οι αγώνες, τα αιτήματα για μαζικές προσλήψεις στην παιδεία, στην υγεία, που όμως αυτές δεν γίνονται. Εξακολουθεί να ισχύει η **απαγόρευση των προσλήψεων**, οι οποίες θα προχωράνε μόνο **με απόφαση της πράξης Υπουργικού Συμβουλίου 33 του 2006 ως εξαίρεση**, και βέβαια μέσα στο πλαίσιο του εκάστοτε μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής (άρθρο 3) και των στρατηγικών προτεραιοτήτων του κάθε φορέα. Ανεξάρτητα αν είναι πολυετής ο προγραμματισμός των προσλήψεων.

Μέχρι τώρα οι αστικές κυβερνήσεις επικαλούνται τις δεσμεύσεις. Στη συνέχεια **θα επικαλούνται το πολυετές πλάνο**. Ο πολυετής προγραμματισμός, στα πλαίσια αυτού του συστήματος, μπορεί να λειτουργήσει μόνο ενάντια στον λαό. Ο νόμος **δημιουργεί μια βαριά διαδικασία προσλήψεων**, που μάλλον θα λειτουργήσει σαν άλλοθι για καθυστέρηση διορισμών, παρά σαν διαφάνεια. Η πρόσφατη ιστορία με την επιλογή προϊσταμένων αποκαλύπτει ότι οι κυβερνήσεις μπορούν πάντα να παραβιάζουν το νόμο μονομερώς. Υπάρχουν καταγγελίες, αναπάντητες ως τώρα, του Συλλόγου Υπαλλήλων Περιφέρειας Αττικής για φωτογραφικές διαδικασίες στις επιλογές Διευθυντών.

Η δυσκολία κάλυψης αναγκών του δημοσίου σε προσωπικό λόγω του δεσμευτικού πλαισίου είναι αναμενόμενο να εντείνει την πρόσληψη συμβασιούχων, υπονομεύοντας τη μόνιμη και σταθερή εργασία, δυσκολεύοντας την συνδικαλιστική οργάνωση, ανακυκλώνοντας την ανεργία και δημιουργώντας τη βάση

για πολιτική ομηρία. Γίνεται έτσι ακόμα πιο επίκαιρη η πρωτοβουλία σειράς συνδικαλιστικών ενώσεων για αλλαγή των συνταγματικών φραγμών στη μόνιμη και σταθερή εργασία, για την υλοποίηση του αιτήματος της μονιμοποίησης όλων των συμβασιούχων που καλύπτουν πάγιες λαϊκές ανάγκες. Και με αυτήν την ευκαιρία, πρέπει να είναι μαζικό το [συλλαλητήριο στις 12 Φλεβάρη για την άρση της συνταγματικής απαγόρευσης μονιμοποίησης των συμβασιούχων](#).

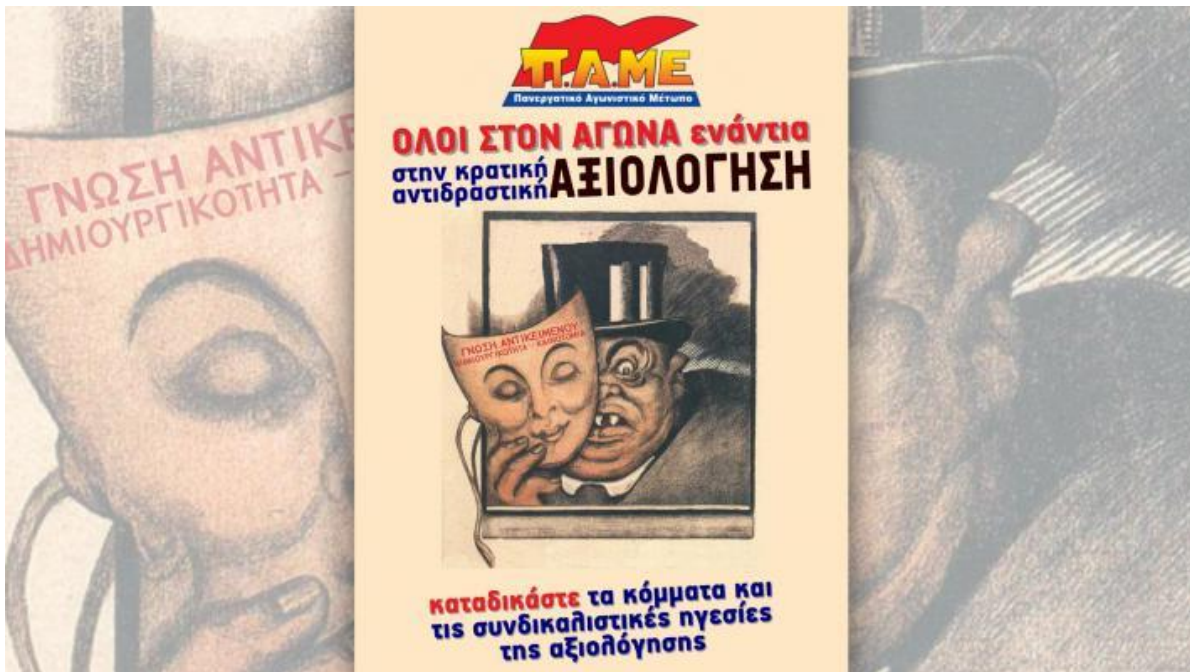
Ο νόμος προσπαθεί να αντιμετωπίσει ζητήματα λειτουργίας του ΑΣΕΠ, όχι μόνο όγκου δουλειάς και δυσλειτουργιών, αλλά και αντιθέσεων που υπάρχουν σε αυτό, μεταξύ των αντιπροέδρων κ.λπ. Εκτός των άλλων θα αποσπά προσωπικό, κατ' εξαίρεση των διατάξεων, για το οποίο προβλέπει **υπερωριακή εργασία**, νυκτερινά και

εξαιρέσιμα, καθ' υπέρβαση των καθορισμένων ορίων, που θα βαρύνουν τον φορέα, στον οποίον ανήκει οργανικά ο υπάλληλος. Με την ίδια λογική φροντίζουν και για τις αποδοχές του προέδρου, των αντιπροέδρων και μελών του ΑΣΕΠ.

Επιδιώκεται να ενισχυθεί ο επιτελικός ρόλος του Υπουργείου και οι επεξεργασίες του, γι' αυτό συγκροτείται **ειδική γραμματεία** υποστήριξης δράσεων, δημιουργώντας και θέση ειδικού τομεακού γραμματέα, ενώ ενισχύει τις υπηρεσίες της με νέα τμήματα. Ιδρύονται συνεργασίες με την εκάστοτε τεχνική υποστήριξη (τώρα είναι οι Γάλλοι, δεν ξέρουμε αργότερα ποιοι θα είναι) και τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, μέσα από το τμήμα διεθνούς και ευρωπαϊκής συνεργασίας. Μέσα από επιχειρησιακές δράσεις, βάζει στο παιχνίδι άμεσα και ιδιωτικούς φορείς και ευρωενωσιακούς φορείς, με προγραμματικές συμφωνίες μαζί τους. Η ειδική γραμματεία έχει ως έργο της την παρακολούθηση όλων των αντεργατικών αναδιαρθρώσεων που έχουν προκριθεί στην δημόσια διοίκηση και τον συντονισμό των διαδικασιών αξιολόγησης. Συνολικά, εκσυγχρονίζει το Υπουργείο για να μπορεί να προωθήσει, πιο ολοκληρωμένα, την διοικητική μεταρρύθμιση στο αστικό κράτος, στη σημερινή φάση προώθησης της καπιταλιστικής ανάπτυξης, με πιο **επεξεργασμένο σχεδιασμό στο σύστημα διοίκησης**, στη στοχοθεσία κλπ. Είναι χαρακτηριστικό, ότι από τις **30 οργανικές θέσεις** της ειδικής γραμματείας, οι 20 θα καλυφθούν από συμβούλους εμπειρογνώμονες, ενώ οι δύο τομείς της ειδικής γραμματείας θα στελεχώνονται αποκλειστικά και μόνο από συμβούλους εμπειρογνώμονες, **ιδρύοντας νέο κλάδο από τα στελέχη του μητρώου επιτελικών στελεχών**, που δημιούργησε ο νόμος αξιολόγησης (Βερναδάκη).

Στο νέο, αντιδραστικό κλάδο συμβούλων-εμπειρογνομώνων εντάσσονται δημόσιοι υπάλληλοι με διαδικασίες απολύτως ελεγχόμενες από τη Διοίκηση. Ο κλάδος αυτός υπηρετεί τη διαχρονική λειτουργία του αστικού κράτους σε περιόδους πολιτικής αστάθειας, ενώ ταυτόχρονα κλείνει το μάτι σε συγκεκριμένες ομάδες υπαλλήλων, ενώ υπονομεύει τη δουλειά της μεγάλης πλειοψηφίας.

Με το τυράκι της βαθμολογικής εξέλιξης και της μοριοδότησης των υπαλλήλων ΔΕ, οργανώνει ειδικό πρόγραμμα επιμόρφωσης στο ΕΚΔΔΑ. Αναδιατυπώνει ζητήματα που σχετίζονται με τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων γενικών διευθύνσεων, **αφήνοντας όμως άθικτες τις βασικές αντεργατικές ρυθμίσεις**, όπως τη μοριοδότηση αξιολόγησης, μοριοδότηση ανάθεσης σε θέση ευθύνης, συνέντευξη κ.λπ., αλλά και χρησιμοποιεί τις ασαφές και ατελείς διατυπώσεις και διαδικασίες του Ν.4369 του 2016, για να επιλέξει όποιον θέλει και για όποια θέση θέλει.

Αφήνει άθικτες τις τιμωρητικές απεργοσπαστικές τροπολογίες Γεροβασίλη και Μητσotάκη, που ψήφισαν για να αντιμετωπίσουν την αποχή των δημοσίων υπαλλήλων από την αντιδραστική αξιολόγηση του ν.4369/2016. Διευρύνει προθεσμίες για την αντιδραστική αξιολόγηση προσπαθώντας να την υλοποιήσει με κάθε τρόπο και παρά την αποχή των δημοσίων υπαλλήλων που την έχουν [απορρίψει στην πράξη](#).

Σχετικά με τη λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων, αφήνει άθικτες πλευρές που σχετίζονται με τη συγκρότηση τους. Τα διορισμένα μέλη είναι τρία, υπάρχει το απόρρητο στη λειτουργία τους, **δεν υποχρεώνει τον πρόεδρο να εισάγει τα αιτήματα των εργαζομένων σε συγκεκριμένο χρόνο**, ενώ υφίσταται η γενικότερη εφαρμογή των αντεργατικών ρυθμίσεων επί των οποίων καλούνται να αποφασίζουν.

Η δημόσια διοίκηση δεν είναι αταξική και οι δημόσιοι υπάλληλοι αποτελούν μέρος αυτής της κρατικής οργάνωσης, που υποτάσσει τα λαϊκά συμφέροντα στους σχεδιασμούς της αστικής τάξης. Επιδιώκεται δε, να είναι πειθαρχημένοι, στοχοπροσηλωμένοι, αδιάλλακτοι στην εφαρμογή των αντιλαϊκών στόχων και αυτό επιβάλλεται με μια σειρά ρυθμίσεων, πειθαρχικών διαδικασιών και αξιολογήσεων.

Τέλος, με άσχετη με το νόμο τροπολογία χορηγείται προσωπική διαφορά σε όλους τους μόνιμους υπαλλήλους και ΙΔΑΧ της ΓΓ Συντονισμού (άρθρο 78).

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, όλα τα λαϊκά στρώματα, έχουν συμφέρον και ανάγκη από μια κρατική δημόσια διοίκηση που βασική αποστολή της θα είναι να υπηρετεί μια ανάπτυξη σε όφελος του λαού και κατ' επέκταση των σύγχρονων λαϊκών δικαιωμάτων. Αναδεικνύεται η ανάγκη ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης που θα στηρίζεται στον οργανωμένο λαό, θα συμμετέχει στη λήψη των αποφάσεων, στην υλοποίησή τους και στον έλεγχο της εφαρμογής τους.

Η ίδια αυτή η εξουσία, που είναι ανάγκη των καιρών πρέπει να αλλάξει γιατί αυτή η τάξη πια δεν έχει να δώσει τίποτα, παρά πόνο και αίμα το λαό.

Γιώργος Λαμπρινίδης

---

* Η ανάλυση του νόμου βασίζεται στην [του τοποθέτηση του ΚΚΕ για το νομοσχέδιο](#), στην παρουσίαση του θέματος από τον 902 ([1](#), [2](#), [3](#), [4](#)), καθώς και σε σχετική ανακοίνωση της Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Ενότητας, παράταξης που στηρίζει το ΠΑΜΕ στο Υπ. Ανάπτυξης. Τη συνολική συνεδρίαση της Επιτροπής μπορείτε να παρακολουθήσετε [εδώ](#).